

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

administrative ændringer stadig har et ikke ringe område tilbage — der udskiftes månedlig mellem 100 og 200 vogne — er loven foreslået forlænget uforandret for endnu 1 år. Jeg minder her om, at loven indenfor dette tidsrum vil kunne ophæves ved kgl. anordning. Jeg vil gerne i denne forbindelse sige, at hvis forholdene skulle ændre sig, således at loven ikke længere anses for nødvendig, vil jeg drøfte spørgsmålet med vareforsyningsudvalget, og indstilling om lovens ophævelse vil kun blive foretaget, såfremt der i udvalget kan opnås tilslutning hertil.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, anbefaler jeg herved forslaget til det høje tings velvillige behandling. Jeg henleder opmærksomheden på, at den gældende lov udløber den 1. november i år, og at det derfor vil være af betydning, at lovforslagets behandling her i tinget fremmes, således at en ny lov kan stadfæstes under iagttagelse af fristen i grundlovens § 42.

Yderligere har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om måling af skibe*.

Den nugældende målingslov er fra 1867 og har kun været underkastet ganske uvæsentlige revisioner af formel karakter i 1927 og 1951. En lov af en så ærværdig alder måtte efter en rent umiddelbar betragtning forekomme at være moden til afløsning af mere tidssvarende regler, selvom man naturligvis ikke skal revidere for revisionens egen skyld. For skibsmålingens vedkommende gælder det, at de regler, hvorefter man måler skibes drægtighed, stort set og navnlig i deres principper er de samme nu som i 1867, og at den tillem্পning, der har været nødvendig som følge af nye skibstyper og fremkomsten af dieselmotorer og andre tekniske fremskridt, er sket indenfor 1867-lovens rammer i form af fortolkninger og lignende.

Den direkte ydre foranledning til det foreliggende lovforslags fremkomst er regeringens af skibsfartserhvervet støttede ønske om at lade Danmark tiltræde en international konvention om ensartede skibsmålingsregler, en tiltræden, som den nugældende

lov ikke afgiver tilstrækkelig sikker hjemmel til. Det følger af skibsfartserhvervets hele internationalt betonedede og betingede karakter, at der på de forskellige felter, det være sig sikkerhedsmæssige foranstaltninger ombord, sociale og sundhedsmæssige forhold eller rent kommercielle, juridiske eller tekniske emner, såsom befragtning, søpanteret, skibsmåling o. s. v., før eller senere melder sig en trang til ensartede regler og standarder landene imellem og dermed en udligning i de vilkår, hvorunder samkvemmet på havene skal ske for de under de forskellige nationers flag konkurrerende handelsflåder.

To hensyn ligger bag ved det foreliggende forslag: ønsket om fra dansk side at deltage i en international uniformering på så bred basis som muligt af de regler, hvorefter skibes tonnage bestemmes, med deraf følgende gensidig anerkendelse af andre landes målingsregler og målingsdokumenter og tilsvarende lettelse for skibene i praksis under anløb af fremmed havn og ønsket om ikke at gøre noget afgørende brud med det bestående, hvilket også må anbefale sig allerede af den grund, at man i modsat fald ville berede både skibsfarten og myndighederne en mængde bryderier og overgangsvanskeligheder i forhold til hele bestanden af eksisterende skibe.

Den internationale konvention, der i dette tilfælde ligger bagved, er en i Oslo i juni 1947 afsluttet konvention om et ensartet system for måling af skibe. Konventionens ordlyd er i dansk oversættelse optaget som bilag til lovforslaget. Konventionen er afsluttet mellem Danmark, Belgien, Finland, Frankrig, Holland, Island, Norge og Sverige, og heraf har Holland og de nordiske lande med undtagelse af Finland ratificeret. Konventionen vil derefter træde i kraft til den 1. januar 1955, jfr. dens art. 16. Derefter er der stor sandsynlighed for, at også de øvrige 3 signatarlande vil ratificere konventionen, ligesom man kan regne med, at USA, Vesttyskland og Japan inden længe vil tiltræde konventionen, idet disse lande navnlig har vist deres interesse ved at lade sig repræsentere på de møder af målingssagkyndige, som i overensstemmelse med konventionens slutprotokol siden 1947 med 2 års mellemrum